դեկ. ի առաջին աւուրն, որ է եշի։„ Այս յիշատակարանը ակնարկած է նաեւ Ալիշան (կամենից, էջ 186)։

Լեմպէրկի մէջ Աղօթագիրք մ'ալ ընդօրինակած է Յովհ. Խուլ 1632ին (որ կ'երեւի թէ այժմ Ս. Ղազար կը գտնուի)։ Յիշատակարանն է՝ "Գրեցաւ գիրս ձեռամբ Յովանէս վարդապետի Կ. Պոլսոյ եպիսկոպոսի, ի յիլով քաղաքի, թվ. ՌՃԱ (= 1632) թուականիս Հայկազեան տումարի։ Այսմ ամի կրաւ թագաւորն Զիկմունտ առ Աստուած փոխեցաւ. Աստուած լուսաւորէ հոգին, եւ ընդ առաջին սուրբ թագաւորացն դասեսցէ։ Աշխարհամատրանին չորէքշաբթին էր վախճանն։„ (կամենից, էջ 185։) Եթէ Յովհ. Խուլ, որ այս միջոցին 78 տարեկան էր, Լեմպէրկի մէջ սաստիկ զբաղեալ ըլլալով երկու ընդարձակ ձեռագիր օրինակեր է իբր երկու տարուոյ միջոցին, եւ կը յիշեցընէ՝ թէ ասիկայ իր ծերութեան գիրն է, անհաւանական չէ ենթադրել՝ որ ինքն յառաջագոյն ուրիշ շատ ձեռագիրներ ալ ընդօրինակած պիտի ըլլայ։

Լհհաստանի Լեմպէրկ քաղաքը, 1626ին Մելքիսեդեկ կաթողիկոսը Նիկողայոս Թորոսեվիչ աբեղայն՝ տեղւոյն Արքեպս. ձեռնադրած էր, եւ ինքն 1627ին կամենիցի մէջ վախճանած։ Նիկողայոս, որ արդէն կաթողիկէ էր, իր ժողովուրդը կաթողիկէ դարձընելու կը ջանար, իսկ ժողովուրդը կը հակառակէր։ Գր. Վ. կեսարացի 1627ին Յովհ. Խուլն աթոռէն տապալելէն ետեւ՝ փութաց Էջմիածին եւ անկէ Լհհաստան՝